

regler Ministeren vilde tage for at forebygge nygtsvensk Kvægs Indførelse her i Landet og Udførslen deraf sammen med dansk Kvæg. Denne Sag blev udsærlig forhandlet dengang — den høitærede Minister hentydede ogsaa dertil — jeg skal i den Henseende udtale, at jeg selvstændig fastholder den samme Betragtning som dengang; men isøge den Betragtning kunde jeg ikke have tilraadet et Medlem heri Salen for Diebliffet at stille en Forespørgsel som den, det ærede Medlem fra Nørresundby har stillet, og hvis vi havde staaet hinanden saa nær, at han havde ønsket med Raad, saa havde han faaet en Fravaadelse iftedfor en Tilraadelse. Det udelukker imidlertid ikke, at der i dette Spørgsmaal er forskjellige ikke uvæsentlige Momenter, som kunne trænge til nærmere Oplysning og nærmere Overveielse baade med Hensyn til Sagens Realitet og med Hensyn til det hele Forhold til de to venstabelige Naboer. Det er i hvert Fald mig ikke usjært at høre, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har bebudet Forslag til Beslutning om Nedsættelse af et Udvalg til at overveie disse Spørgsmaal; thi ogsaa jeg har faaet Indtryk af, at der er overmaade Meget angaaende denne Sag at søge Oplysning om. Der er mange Ting, som ikke ere oplyste tilstrækkeligt, ikke blot Misforstaaelser, men ogsaa tilsyneladende meget begrundet Tvivl om den danske Administrations Paalidelighed ligeoverfor fremmede Magter i dette Spørgsmaal, om hvilket Oplysninger ikke blot for vort Kvæg, men ogsaa for vort Forhold til fremmede Magter have overordentlig stor Betydning. Den høitærede Minister har Ret i, at, da jeg i Foraaret omtalte dette og — selv ulærd i den Slags Ting — kun refererede, hvad der dengang var berettet fra danske Veterinærers Side, baade dem, der sagde, at der var ondartet Lungesyge heri Landet, og dem, der sagde, at den var her ikke, og hvad der berettes fra svenske Veterinærers Side, baade dem, der sagde, at den ondartede Lungesyge var der, og dem, der sagde, at den var der ikke, saa yttrede jeg ganske rigtig, at naar jeg som Lægmand skulde slutte efter de Grunde, som vare fremsførte fra begge Sider, maatte jeg snarest være tilbøjelig til at antage, at der ikke her var ondartet Lungesyge. Men det kan man ikke disputere om under en Debat i Folkethingsalen. Naar de vedkommende Veterinærautoriteter erklære, at Sygdommen er ondartet Lungesyge, og den høitærede Minister ikke har Midler til at faae mulige Tvivl i saa Henseende bekræfede, men accepterer denne Antagelse, saa maatte vi finde os i Lovens Bestemmelser, og jeg var da af den Mening, at, havde den høitærede Minister dengang sagt Al, idet han stod paa Veterinærernes Side og ikke vilde affædige dem og tage andre veterinære Fysici med paa Raad, men holdt sig til Udsagnet om, at her var ondartet Lungesyge i Landet, og at den var kommen

fra Sverig og direkte fra Sverig, at der var 1, 2, 3 Tilfælde forekommet her indenfor et vist Tidrum, skjøndt Sygdommen dog ikke var opdaget i Sverig selv — jeg siger, stod den høitærede Minister saaledes, kan jeg ikke skjønne rettere, end at saa maatte logisk følge Forbudet mod Indførelse fra Sverig. Jeg veed ikke hvorfor, men denne logiske Følge lod Ministeren ikke følge strax ovenpaa. Hvorfor man ventede, til en længere Tid var forløbet, og til det først var erkjendt, at andre lungesyge Dyr vare indførte fra Sverig, saa at maaffede nye Tilfælde kunde være fremkomne netop ved denne Mangel paa logisk Sammenhæng i den høitærede Ministers Foranstaltninger, veed jeg ikke; men jeg erkjender, at saaledes som Veterinærerne havde forelagt Sagen, maatte et Forbud mod Indførelse fra Sverig efter Loven være den logiske Følge. Nu siger det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel): Efter Loven kunde Ministeren ikke bære sig saaledes ad med Udsættelsen af Forbudet. Jeg skal lade dette juridiske Spørgsmaal staa hen. Men jeg skal i Forbigaaende sige, at der staaer ikke i Loven, at den danske Regjering skal have det vedkommende fremmede Lands Erklæring for, at det selv erkjender, at der er udbrudt Lungesyge i Landet. Det maatte det ærede Medlem erindre, og naar Regjeringen skal stole paa sine egne veterinære Fysici, og de sige, at der er ondartet Lungesyge i Sverig, at der er Rilden til vor, saa er den udbrudt der, og saa kunne vi ikke sige, at den ikke er udbrudt, og det hvad enten man siger, at Sygdommen har en snigende Karakter, eller man holder for, at den er mere voldsom. Men, som sagt, dette er kun sagt i Forbigaaende. Det skal interessere mig at høre disse fine juridiske Distinktioner, som ville fremkomme fra Juristernes Side i det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat i denne Sag. Om dette har jeg altsaa foreløbig Intet at bemærke. Hvorvidt man har burdet forsætte med Forbudet, eller hvorvidt det er mødent til at ophæves, eller hvilke andre Foranstaltninger der skulle træde i Stedet for Forbudet, lader jeg staa hen. Den høitærede Minister har efter min Mening paa en ret forstandig og praktisk Maade forklaret os, hvorledes det er gaaet til, at et slikt Forbud for Sjælland, hvor trangt det end var, stod ved Magt længere end nødvendigt af Frygt for Udsførelsen af den Rusel, som de engelske Autoriteter havde fremsat om, at hvis det havde været, vilde Forbudet mod hele Danmarks Udsførelse til England blive effektivt. Det skal jeg foreløbig lade ligge. Der var Meget i, hvad den høitærede Minister der sagde, og jeg synes heller ikke, at man kan skjønne Andet, end at den høitærede Minister er gaaet meget loyalt og aabent tilværks ligeoverfor den engelske Regjering. Men saa komme vi til den næste Sætning i Forespørgselen fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Det forekom mig